

Abstrakt

Čínske znaky, ktoré boli používané v klasickej čínštine (hanmun) majú dlhú históriu používania v Kórei. Po vynájdení vlastnej kórejskej abecedy - hangŭlu sa začali objavovať prvé pokusy o používaní hangŭlu popri hanmune. Počas storočí pokusy nabrali na sile a v 19. storočí sa začali objavovať myšlienky o výhradnom používaní znakov. Zákaz používania znakov bol prijatý v polovici 20. storočia v oboch častiach Kórei. Sever znaky prestal používať úplne, ale výučba znakov na školách stále pretrváva. Na juhu bolo neskôr prijaté, že na prechodnú dobu sa znaky budú používať popri hangŭlu.

Myšlienka, že kórejský jazyk potrebuje byť očistený od rôznych cudzích elementov sa naplno prejavila po skončení japonskej koloniálnej správy v roku 1945. Rôzne lingvistické a vládne spoločnosti sa zaoberali tou to otázkou. Na severe sa purifikácia zintenzívnila hlavne v 60. rokoch 20. storočia, na juhu v 70. rokoch. Charakter jazykovej purifikácie na severe sa však líšil od charakteru jazykovej purifikácie na juhu a toto viedlo k prehĺbeniu rozdielov v slovnej zásobe oboch štátov.

Kľúčové slová: čínske znaky, hanmun, purifikácia, jazyková politika, purifikačné hnutie